

RECENZJE / REVIEWS

BARBARA TARASIEWICZ

**SŁOWNIK KS. WOJCIECHA GUZEWICZA
UNIEŚMIERTELNIA TYCH DUSZPASTERZY,
KTÓRZY POZOSTAWILI NA ZIEMI CZĄSTKĘ SIEBIE****KS. WOJCIECH GUZEWICZ, „POWIEDZ LUDZIOM,
NIECH WIĘCEJ NIE PŁACZĄ...”. SŁOWNIK BIOGRAFICZNY
ZMARŁYCH KSIĘŻY DIECEZJI ELCKIEJ (1992–2017),
WYDAWNICTWO DIECEZJALNE ADALBERTINUM,
ELK 2017, SS. 93**

Autor, ks. Wojciech Guzewicz, ma w swoim dorobku kilkaset publikacji. Jedną z ostatnich jest *Słownik biograficzny zmarłych księży diecezji elckiej (1992–2017)* opatrzony tytułem *Powiedz ludziom niech więcej nie płaczą...* Tytuł będący cytatem z wiersza Jana Lechonia przyciąga uwagę czytelnika, intryguje zawartym w nim przesłaniem. Nie należy płakać nad postaciami kapłanów, których autor umieścił w swej książce. Byli częścią naszego życia, uczestniczyli w nim, mieli ogromny wpływ na życie mieszkańców parafii. Płaczymy, gdy umiera bliska lub znana nam osoba. Wyrażamy w ten sposób swoją rozpacz, cierpienie. Ważne wydaje się być słowo „więcej”. Nie płaczymy więcej, bo to, co po sobie zostawili kapłani diecezji elckiej, koi nasz ból. Okażmy zmarłym nasz szacunek pamiętając o tym, kim byli, czego dokonali, co po sobie pozostawili, kontynuując ich dzieło, posługę kapłańską. Niech pozostaną w naszych sercach, w naszej pamięci. Kapłani, powołani do służby Bogu i ludziom, wypełnili to zadanie najpiękniej, najpożyteczniej jak potrafili, dlatego należy im się nasza wdzięczność.

Taki zamysł autora wyłania się ze wstępu. Ksiądz Guzewicz wyraźnie określił genezę słownika biograficznego, układ haseł, źródła informacji o postaciach. Biogramy są przejrzyste, obiektywne, zawierają niezbędne dane o zmarłym kapłanie, podkreślają zasługi. Każdy biogram to osobna historia będąca skrótem ziemskiej egzystencji sługi Bożego. To nie tylko daty, fakty, tytuły, pełnione funkcje. Spoza zdań czysto informacyjnych wyłania się jednak człowiek, to, jak spożytkował rozum i wolną wolę ofiarowaną mu przez Stwórcę.

Czasowniki: wybudował, przyczynił się, opiekował się, udzielał się, uporządkował, zorganizował, troszczył się, pracował, to nie tylko forma gramatyczna, to istota pracy duszpasterskiej kapłanów, to wzniesione kościoły, to wypełnione misje, to prężnie działające parafie, to rozwój duchowy, to kontakty z wiernymi.

Biogram przedstawia fakty, które czytelnik sam oceni, osądzi, przemyśli. Jest próbą ujęcia w słowa ogromu podjętych działań, wahań, obrazem wyzwania stojących przed kapłanami, źródłem wiedzy o czasach, w jakich żyli. Zbudowanie portretu kapłana z fragmentów, dostępnych materiałów, relacji żyjących to trudne zadanie, ale autorowi w pełni się to udało.

Jedno nazwisko przykuło szczególnie moją uwagę. To ksiądz Dariusz Sańko, znany mi osobiście, uwielbiany przez młodzież. Pracowaliśmy razem w II Liceum im. Gustawa Gizewiusza w Giżycku. Miałam przyjemność gościć księdza Darka na lekcji języka polskiego poświęconej postaciom świętych w literaturze oraz w swoim domu. Szczery, otwarty, głodny wyzwania, zawsze uśmiechnięty wzbudzał podziw i szacunek dla swego oddania Bogu, dla pasji, za którą zapłacił życiem. Ksiądz Darek Sańko żył tak, jak tego pragnął, spełniał się służąc Bogu i ludziom, zarażał młodzież swym entuzjazmem. Biogram ks. Darka zawiera wiele faktów z jego życia, potwierdzonych konkretnym działaniem.

Słownik ks. Wojciecha Guzewicza unieśmiertelnia tych duszpasterzy, którzy pozostawili na ziemi cząstkę siebie. Należą mu się za to słowa najwyższego uznania. *Non omnis moriar* (nie wszystek umrę) Horacego oddaje im hołd. Opisani przez ks. Guzewicza kapłani pozostaną na zawsze w zbiorowej pamięci pokoleń.